

ببندازید و آه و نفرین همه دنبال تان باشد. چرا باید به استوکس پول بدهیم که برود در کلاب شبانه و آن وقت دو تا ۲۰ دقیقه برای ما بازی کند؟ آن هم در شرایطی که همه می‌گفتند این بازیکن بی‌شخصیت است و خانواده ندارد. تراکتور هم گفت این بازیکن اصلا سر تمرین نمی‌آمد. الان استوکس و اوساگونا یک بند کفش مهدی عبدی می‌شوند؟

من ۶ ماه رفتم دنبال حل مشکل این بچه‌ها. من از مهدی عبدی چه عایدی داشتم؟ نه حق رشدش به من می‌رسید، نه پاداش و پول قراردادش اما چون پرسپولیس‌ی‌ام داد می‌زدم که این بازیکن به دردمان می‌خورد. الان مهدی عبدی چهار تا بازی کرده ببینید چند بار تک به تک شده؟ آن وقت فیلم بازی‌های اوساگونا را هم ببینید که چند بار با گلرهای حریفان تک به تک شده؟ اصلا اوساگونا کجاست؟ مدیرعامل باید بیاید و جوابگو باشد. من حی و حاضرم و شهامتش را دارم تا با شفافیت بگویم این همه کاری که برای بچه‌های تیمم انجام دادم به‌خاطر خودشان بوده. حالا توی گوش یک بازیکن هم زده‌ام اما شما ۹۹ تا کار خوب من را نمی‌بینی و آن یک کاری که از اسم من بعید بود را می‌بینی؛ هر چند ما هم انسانیم. آن وقت شما می‌آیی من را تعلیق می‌کنی. کسی باید من را تعلیق کند که یک خط اشتباه در زندگی‌اش نداشته باشد نه شمایی که سر تا پای زندگی‌تان جرم و دروغ و هر چه بگویید هست.

من دلم می‌سوزد. ۶ تا بازیکن به تیم بزرگسال دادم که هر ۶ تای شان آینده دارند و همه‌شان می‌توانند مثمرتر باشند. من بای حرفم هستم. هیچ منافعی هم نداشتم و به‌موقع کمک‌شان هم کرده‌ام. هیچ تقدیر و پاداشی هم نبوده ولی چون پرسپولیس‌ی‌ام تمام وجودم را برای این باشگاه می‌دهم چون همه چیزم مال پرسپولیس است. البته ما که هیچی نداریم اما با تمام وجودم می‌گویم با پرسپولیس عشق می‌کنم و

کوچک‌ترین ناراحتی هم

ندارم. من آدمی نیستم که اگر

یک روز پول قراردادم را ندادند

بروم دادگاه شکایت کنم. الان

دو سال است حق و حقوق

ما را نمی‌دهند. ۱۰ درصد

پول ما را داده‌اند که پول

بنزین‌مان می‌شود. شما ببینید

قراردادهای ۵۰، ۴۰ و ۳۰ میلیون

تومانی الان ۱۰ درصدش را

داده‌اند؟ در حالی که من سالی

باید ۴ میلیون پول بنزین بدهم

و بروم ورزشگاه امام رضا(ع)

برای تمرین. حالا می‌خواهی در

این شرایط چه بازکنی بسازی؟

اما من ساخته‌ام. محمد حسینی، سینا مهدوی، ساسان زمانه، مهدی عبدی، احسان حسینی و سعید حسین پور را در این دو سال تحویل دادیم که از هر کدام استفاده کردند ضرر نکردند.

واقعیت این است که یحیی گل محمدی باید در ادامه بازی‌ها جوان‌ها را به کار بگیرد و دنبال جدول و رکورد نباشد. مطمئن باشید این تیم با استفاده از جوان‌ها ضعیف‌تر نمی‌شود که قوی هم می‌شود چون من می‌دانم با استفاده از این بازیکن‌ها چه اتفاقاتی می‌افتد. اینها بچه‌های خودمان هستند و انگیزه‌شان بالاتر است. البته بازی دادن به همه‌شان در ترکیب اصلی کار غلطی است اما به‌مراتب

باید به ترکیب تزریق شوند. من می‌گویم افراد دیگر نمی‌توانند برای زندگی من تصمیم بگیرند و من زندگی خودم را با حرف دیگران جلو نمی‌برم اما این لیگ برای پرسپولیس تمام شده و ما لیگ قهرمانان آسیا را در پیش داریم و باید یک تیم کامل داشته باشیم. نه اینکه بگویم بازی‌های بعدی را از دست بدهیم و حق و حقوق تیم‌های دیگر را ضایع کنیم یا با سرنوشت آنها بازی کنیم اما سرنوشت ما برای خودمان مهم است. ما مسابقات آسیایی را در پیش داریم و باید در یک هفته ۴ تا بازی انجام دهیم که اگر آماده نباشیم و نفرات زیادی در اختیار نداشته باشیم صد درصد کسب نتیجه دشوار خواهد شد. اما اگر شما ۳۰ بازیکن آماده داشته

باشید اگر یکی آسیب دید سریع یکی دیگر را جایگزین می‌کنید. با تمام احترامی که من برای برانکو قائلم ایشان به جوان‌ها خیلی اهمیت نمی‌داد مگر اینکه مجبور می‌شد. ما کلاً ۱۱ تا بودیم و می‌توانست آرام آرام نفرات جوان را در آن شرایط قرار دهد اما نکرد. شاید برانکو ۹۹ تا حسن داشته باشد اما این یک ایراد بود. البته نظر ایشان قابل احترام است و شاید نظر من را اصلاً قبول نداشته باشد اما من اگر بودم ۴ تا جوان را می‌آوردم بالا تا در آن تنگنا گیر نیفتم. همین پرورش ندادن بازیکنان جوان باعث شد وقتی در بازی برگشت فینال آسیا ۱۱ تا بازیکن بیشتر نداشت وقتی ۲۰ دقیقه آخر تعویض کرد و مجبور شد جوان‌ها را بازی بدهد فشار تیم از ۵۰ به ۴۰ رسید و حریف نفس کشید و با اندوخته دو گل زده در خانه قهرمان شد.

به نظرم الان باید یک مقدار شرایط را مدیریت کنیم. کادرفنی باید به لحاظ بدنی تیم را بالا بیاورند. اگر بازکنی به بازی بعدی نرسید بازی نکنند و دو تا جوان بازی کنند. اوج کار کادرفنی باید همین شهریورماه باشد. برای ما مهم است که تیم از این مرحله آسیا بالا بیاید. تیم ما الان شکل مناسبی دارد و خوب کار می‌کنیم اما باید بتوانند مشکلات را حل کنند و در این شرایط تیم را نگه دارند.

به نظرم می‌توانند قبل از شروع مسابقات آسیایی به این تیم بازیکن اضافه کنند. باید بازکنی بیاورند که عملکرد مثبتی داشته باشد نه اینکه بعد از چهار هفته با کش آمدن پایش برود خانه بنشیند. ما الان در لیگ‌مان بازکنی داریم که در طول فصل ۳۰ تا بازی می‌کند چون رفتار و زندگی‌اش حرفه‌ای است. چرا از این بازیکنان نمی‌آورند؟ مثلاً بازیکن دفاع راست فیکس شهرخودرو تیموری را سپاهان گرفت. چرا ما نتوانستیم بگیریم؟ الان بازیکنان ایرانی زیادی داریم که سرش را می‌گذارد جلوی توپ. چرا باید برویم استوکس را بگیریم که هم پول ما را بگیرد و کیف کند هم بگوید شما اخ هستید. پیام نیازمند، دانیل اسماعیلی‌فر و خیلی بازیکنان دیگر در لیگ خودمان هستند که فوتبالیست‌های بسیار خوبی به حساب می‌آیند و می‌توانند مشکلات پرسپولیس را حل کنند. بازیکن خارجی چه می‌داند عرق چیست؟ آنها فقط فیفا را می‌شناسند. همه‌بشار نمی‌شوند. بشار ما هست. یک‌بار مثل بشار اتفاق می‌افتد که سه سال است پولش را نمی‌دهند اما ایستاده و کارش را می‌کند.

امیدوارم شرایط پرسپولیس روزه‌روز بهتر شود. یکسری حرف و حدیث هم راه افتاده که این قهرمانی‌ها مدیریت شده که واقعا دوست ندارم وارد این فضاها بشوم. این حرف‌ها حاصل افکار ضعیف یکسری از آدم‌هاست. اصلاً اینجوری نیست. ما باید خودمان را قوی کنیم و نباید دنبال این حرف‌ها باشیم. این حرف‌ها مال افرادی است که نمی‌خواهند رشد کنند و ضعیف هستند.

حالاتی: مثل بشار خارجی نمی‌آید که سه سال پولش را ندهند و بماند

استوکس و اوساگونا بند کفش عبدی می‌شوند؟

گزارش
محمد قراگزلو ■ @Mohammadghara04

کاری که خودش می‌توانست انجام بدهد را به دیگری نمی‌سپرد. دیدید که خودش دروازه را می‌برد و مثل ما ایرانی‌ها بود در حالی که برانکو خودش دست به چیزی نمی‌زد اما انگار کالدرن از جنس خود ما بود. بعد از او هم یحیی آمد. ما مربیانی را آوردیم که کاری که برانکو پایه‌گذاری‌اش کرده بود را ادامه دادند و این نوار پاره نشده که اگر این اتفاق می‌افتاد شرایط خوبی حاصل نمی‌شد. یحیی از جنس خودمان است. شرایط باشگاه و پرسپولیس را می‌شناخت و علی‌رغم تمام مشکلات مدیریتی که سال‌هاست بر باشگاه حاکم است و مال امروز و دیروز نیست تیم خوبی ساخت و نتایجی گرفت که باعث شد این همه جلو باشیم. آمدن افشین هم خیلی تأثیرگذار بود و گاهی اوقات به‌تنهایی جور مدیرعامل را هم کشید و کارها را پیش برد. ما تا حدودی می‌توانیم جلوی مشکلات بایستیم اما سمتی نداریم ولی ایشان خیلی جاها ایستاد و از حقوق پرسپولیس دفاع کرد. این یک کار خوب بود و حالا می‌بینیم ۴ سال متوالی قهرمان شده‌ایم و این اتفاق در شرایطی به وجود آمده که عملکرد مدیریت باشگاه ضعیف بوده است. یعنی بعد از رفتن آقای گرشاسبی هر مدیری آمده نه‌تنها کمک نکرده بلکه به مشکلات اضافه کرده است. البته دکتر رسول پناه می‌خواهد کارهایی انجام دهد اما فعلاً نمی‌توانیم در مورد عملکرد ایشان نظر بدهیم و با مرور زمان در آینده می‌توان در خصوص آن حرف زد.

مدیران قبلی باشگاه هیچ کاری نکردند جز اینکه مشکل روی مشکل بگذارند. اینها افرادی بودند که من کار مدیریت یک تیم محلی را هم به دست آنها نمی‌سپارم چه برسد به باشگاه بزرگ پرسپولیس. این افراد از صبح تا شب در حال دروغ گفتن بودند و کارهایی کردند تا افرادی بیایند و در باشگاه بنشینند و نفرین‌شان کنند و حتی به ما هم که عضوی از خانواده پرسپولیس هستیم بد و بیراه بگویند. مثلاً رفته‌اند برای جذب استوکس از یک صراف ۱۵۰ هزار دلار گرفته‌اند و حالا صاحب آن صراف می‌گوید پول من را بدهید. من می‌خواهم بیرسم چرا آدم باید پولی را بگیرد که می‌داند نمی‌تواند آن را پس بدهد؟ چرا باید این کار را بکند؟ فقط برای اینکه کار خودش حل شود؟ خدا از من نگذرد اگر روزی چنین فکری داشته باشم. آیا اسم این کار جرم نیست؟ واقعا چه چیزی می‌شود اسمش را گذاشت؟

ما استوکس را برای چه می‌خواستیم؟ چند بار من گفتم نیازی به بازیکن جدید خارجی نداریم؟ چه کسی مجبورشان کرد بازیکن خارجی بگیرند؟ می‌گویند تحت فشار هوادار بودیم؟ تحت فشار هوادار باید به یک آدم دیگر ظلم می‌کردید؟ شما اگر کار بلدید، پس بسم‌الله. نباید اینطوری باشد که یک نفر دیگر را به مشکل

اسماعیل حلالی، هافبک سابق پرسپولیس و تیم ملی همیشه با حرارت و تعصب خاصی درباره پرسپولیس و اتفاقاتش حرف می‌زند. البته این تعصب و علاقه شدید به پرسپولیس باعث نشده تا او از مرزهای منطق فاصله بگیرد.

حلالی که تا همین سال قبل سرمربی تیم امید پرسپولیس بود ضمن انتقاداتی که به عملکرد مدیران باشگاه طی دو فصل گذشته دارد از کیفیت تیم و کادرفنی تمجید می‌کند و البته پیشنهادهایی برای ادامه مسابقات ولیگ قهرمانان دارد.

حرف‌های حلالی در این گپ و گفت خودمانی را بخوانید:

ما امسال در تیم پرسپولیس فصل را خیلی خوب شروع نکردیم. برانکو پای ثابت بسیاری از مسائل تیم از جمله مدیریت و مربیگری بود. برانکو چند سال در این تیم نقش مهمی ایفا کرد و رفتنش باعث تغییراتی شد. طبیعی بود که در این شرایط زمان می‌برد تا تیم خودش را با این تغییرت وفق بدهد. از طرفی شروع لیگ به‌خاطر شرایط بلیت‌فروشی مدام عقب می‌افتاد و فکرمی‌کنم در نهایت بایک ماه تا ۴۰ روز تأخیر آغاز شد. این مسائل و یکی دو وقعه‌ای که برای بازی‌های ملی به وجود آمد دست به دست هم داد تا تیم‌ها شکل خوبی پیدا نکنند و ما هم اوایل فصل شرایط خوبی نداشتیم. در این شرایط چند باخت دادیم و باعث شد تا از کورس عقب بیفتیم اما از آنجایی که بچه‌ها سال‌ها با هم زندگی کرده‌اند خیلی خوب خودشان را با شرایط وفق دادند. البته اگر شرایط بدتر از آن می‌شد بازگشت سخت بود اما بچه‌ها سریع برگشتند. ما بازی‌های رودرو با مدعیان قهرمانی یعنی تراکتور، سپاهان و شهرخودرو را از دست دادیم هر چند مثلاً در بازی شهرخودرو بدشانسی هم آوردیم که ثانیه آخر گل خوردیم. اینها دلایلی بود که عقب افتادیم اما خیلی زود برگشتیم و با بردهایی که به دست آوردیم خودمان را بالا کشیدیم. فکرمی‌کنم در نیم‌فصل اول فقط یک مساوی داشتیم. کلاً در این مسابقات تیم‌هایی که کمتر مساوی می‌آورند می‌توانند مدعی باشند حتی اگر چند باخت هم داشته باشند اما دیدید تیم‌هایی مثل استقلال، شهرخودرو و سپاهان که مساوی‌های زیادی داشتند با اختلاف زیادی عقب ماندند. به نظر من تا قبل از شروع مجدد بازی‌ها هم مشخص بود پرسپولیس قهرمان خواهد شد و بقیه تیم‌ها باید دنبال سهمیه باشند. به نظرم آن بازی سپاهان باعث شد اختلاف در جدول بیفتد. شاید اگر سپاهان در آن مسابقه حاضر می‌شد و امتیاز می‌گرفت پایان لیگ به این شکل نمی‌شد.

در کل اتفاقات خوبی برای تیم ما به لحاظ مربیگری رقم خورد. آقای کالدرن با اینکه سال اول حضورش در فوتبال ایران بود یک مربی حرفه‌ای و خیلی خوب بود که کارش را خوب انجام می‌داد. او از مربیان مورد علاقه من بود که اکتیو است و